

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP

Szerkesztőség: VIII. ker., József-körut 44.; *kiadóhivatal:* V. ker., Kálmán-utca 2. szám (Pallas-nyomda).
Előfizetési árak: Egész évre 16 kor.; félévre 8 kor.; ¼ évre 4 kor. *Egyes szám* ára 36 fl.

XLIII. ÉVFOLYAM.

8. (2215.) SZÁM.

BUDAPEST, 1900. FEBRUÁR 25.

— Bolond ország. —

Bolond ország ez a mienk.
 Csak valljuk be ezt őszintén.
 És így értsük, hogy hasonló
 Hozzá ninesen a föld szintjén.

Más országban egy szív, lélek
 Vezeti az ország népit.
 De minálunk száz náció
 Száz felé ás, hord és épít.

Más országban az idegen
 Meghúzza a bagariát.
 Mi nálunk meg legnagyobbat
 Mindig épp a jött-ment kiált.

Más országban meg se mukkan,
 Az idegen; nem úgy nálunk:
 Mi itt minden nyughatatlan
 Nációnak kurizálunk.

Más országban erős kézzel
 Cselekszenek; nem úgy nálunk:
 Mink napokig és hetekig
 Perorálunk, perorálunk.

Bolond ország ez a mienk.
 Csak valljuk be ezt őszintén.
 S így értsük azt, hogy hasonló
 Hozzá ninesen a föld szintjén.

Baromffy Barombér országos képviselő a helyzetről.

No, ezért kár volt annyi sokat beszélni, tisztelt képviselő társaim: az a nyul, a melyet a bokorból kiugrattunk, már régebben meg volt löve, kár volt rá újabb puskaporokat fagyasztani. Tehát én sem, sem te, sem ő, hanem legőbb marad a belügy-miniszter. Hát most már mi lesz mi belőlünk? Minek csináltunk mink fuziót? Miért az önzetlen honfűi fellángolás, ha még csak belügyminiszterek sem lehetünk: sem én, sem te, sem ő.

Igazán klasszikus helylyé fog válni az a dalszerű melabú, melyet Gyulai Márk nagybani vers-szállítónk gyártott, t. i., hogy «Fűzfalevél, nyirfalevél — Mindet összesodri a Széll.» Mert mindet. Ki fékezi meg a nemzetiségeket? azt mondja: *én*; — ki fogja a megyéket ellenőriztetni? — megint *én*; — ki fogja az új közigazgatási rendet megalkotni? hát — *én*. Mindent ő. Csak ha majd mindent megcsinált, akkor fogja majd valamelyikünknek mondani: mostan pedig jöszte jó ember és pipálj tovább, úgy mint az az ősi magyar emberhez illik. Hja, ha ez holnap volna! De mig azt mind véghez viszi, a mit ígért, akkorára olyan rend talál lenni, hogy még csak főispánokra sem lesz szükség és megint csak oda lyukadunk ki, hogy hiában voltunk hazafiak, ha még csak egy kis kinevezéses elismerésben sem részesülhetünk a jelenkortől, méltó nevetésére az utókornak.

De hát Széll úgy látszik nem ismeri a czigányadomát; minden munkát maga akar elvégezni és egyszer sem kiált felénk, hogy «sólj már te is, te bibás».

Nagy lármázva hirdetik az ujságok, hogy most már minden jót várnak Szélltől. Kik? Én bizony nem, sem azok az elvtársaim, a kik már évek óta mindig várunk — valamire.

APRÓ HIREK.

: **Dél-Afrikában** megfordult a koczka. Az angolok egy hét óta egészen más búrokat pengetnek és egyre-másra aratják a győzelmet.

*

○ **Bácskából** tömegesen vándorolnak ki az emberek. Szegény nép olyan nagy nyomorúságban van, hogy a szó szoros értelmében nincs mit innia.

*

□ **Olyan lanyhán** folynak a képviselőházi tárgyalások, hogy Széll Kálmán egymaga kénytelen

minden ülést kibeszélni, különben nem lehetne üléseket tartani.

*

△ **Horánszky Nándor** meleghangú gratulációt írt Széll Kálmánnak azért az elhatározásáért, hogy a belügyminiszterséget továbbra is magának tartja. (E hírt csak föntartással közöljük. A szerk.)

*

+ **Az esküdtszék** egyre-másra menti föl a gyilkosokat. Ezentúl akasztani való bolond lesz, a ki csirkét lop, mert bezárják, mig ha agyonütné a gazdáját, úgy venné el tőle, akkor csak sirnia kellene a végtárgyaláson: fölmentenek.

*

× **Az Uj Század** az általános választói jogot követeli. De hiszen az általános választói jog már régen megvan a politikában. Avagy nem választja ki mindenki a neki tetsző kerületet félesztendővel a választások előtt?

*

⇒ **Könnyű** volt obstrukciót csinálni Bánffy-nak, a ki nehézkes beszédű ember. Tessék Széll Kálmánt megobstruálni. Tudom istenem úgy visszaobstruál, hogy holtig arrul koldul minden ellenzék.

Az ujságírók báljáról.

«Igazán, derék emberek ezek az ujságírók: ők maguk mind otthon maradtak és csupa szépen megfésült, frakkos urakat küldtek ide.»

Arra a hírre, hogy a románok hazafias ligát akarnak szervezni.

Kukoréky Habakuk. Nagy ég! mi bajuk van ezeknek? hiszen ezek egészen úgy viselik magukat, mint rendes, józan emberek!

Szálló ígék.

Száraz ígésben van.

Kimondhatlanul rosszul bánt a paraszniai asszony mostoha gyermekével. Űtötte, rúgta és annyira éhez-tette szegényt, hogy a gondviseletlenség és sok koplalás elvégre is sirba vitte.

Mikor a terítón feküdt és jöttek nézni, mint ez már szokás, a falubeliek, ha valaki kérdezte, hogy mi baja lehetett szegénykének, a gonosz asszony mindig azt válaszolta:

— Száraz ígésben volt az istenadta, az vitte el.

Azóta arról az emberről, kiből a hét szük esztendő néz ki, kit a nyomorúság és koplalás tönkre silányít, azt szokták mondani:

«— Száraz ígésben van, mint a paraszniai asszony mostoha gyermeke.»

Lágyan bánt vele.

Büszke volt a homrogi szakács arra, hogy olyan szép piskótát tud sütni, a minőt czukrászboltbar sem mindennap kaphatni ám.

Egy alkalommal, midőn kedves vendég volt az úri háznál, a piskóta különös figyelmébe volt ajánlva a szakácsnak. Még maga a nagyságos asszony is kiment a konyhába, mielőtt rá került volna a sor. hogy gyönyörködjek a szép piskótában. Csakhogy mikor kivettek a sütőből, akkor látták, hogy malé módjára egygyé állt az egész.

— Lágyan bántam vele, nagyságos asszonyom, mentegetőzik a kezeit tördelő szakács, az a baja.

Azóta arról az emberről, kinek éppen akkor nem sikerül a dolga, mikor igen akarja, azt szokták mondani:

«— Lágyan bánt vele, mint a homrogi szakács a piskótával.»

A női orvos.

Feleség. Igazán derék ember az a Martóty; nagyon érti a női betegségeket.

Férj. Hadd el! a legnagyobb női betegséget ő sem tudná kurálni.

Feleség. Melyiket érted?

Férj. Hát a divatlázt.

MEGTALPALT ADOMA.

A rabbinus együtt sétált az udvarban a tanítványaival. Vallásos dolgokról vitáztak a hagyományos éneklő hangon, meg fogas kérdéseket vetettek fel, amelyet a csodarabbi bölcsessége bogozott ki, mikor már nagyon összekúszáltak. Amint ott devernéznek, berohan a hosszúlábú Krausz Dóczy nagy zihálva, lelkendezve. A szemei egész ki voltak dagadva a szörnyű indulattól, beszélni pedig nem tudott volna egy spékelt lúdmájért, pedig ugyan ránczigálta jobbra-balra a sok kíváncsi bócher.

Csak nagynehezen tért magához annyira, hogy elkezdhetette a beszédet. De akkor is úgy bugyborékkolt ki belőle minden szót, mint a tele hordóból; a ki hallgatta, úgy kellett összeraknia a betűket, ha értelmes mondatot akart belőle csinálni.

Hát az volt a szörnyű dolog, hogy a Dóczy kint az erdőszélen mászkáltában rajtakapta a Fajst, az egész jeziba (orthodox rabbiképző) legszenteskedőbb bócherjét, a mint egy bokor árnyékában, lábbal tiporva Mózes legszentesbb törvényeit: szalonnázott.

A Dóczyt a nagy Jehova őrizte meg, hogy egy álló helyében meg nem ütötte a guta e rettenetes látványra. De ha komolyabb baja nem is történt, az bizonyos, hogy éjjel, ha a sötétben eszébe fog jutni az az irtózatos jelenet, hát kirázza a hideg, akárhányszor mondja is el a krismelájenozást (az ágyban mondandó ima).

Ebben a pillanatban befordul a kiskapun a Fajsi. Arczán egy, rombadölt világ fájdalmával és bűnbánatával. Am ez a bóchereket nem indítja meg, százezer átkot szórnak a fejére, rettenetesebbnél rettenesebbet, majd előront a Motche, a legöregebb bócher és fanatizmustól reszkető hangon kiáltja feléje:

— Meg fog nyilni a föld, ott a hol állsz és el fogsz süllyedni, miként elsüllyedt Szodoma és Gomora!

A bócherek várták, hogy bekövetkezzék az átok. De ekkor előre lép a rabbinus. Reszkető kezét felemeli az égre és fölfordítja a szemeit. Ebben a prófétai helyzetben, mintha a mennyboltozatról olvasná le a szavakat, lassú, ünnepélyes hangon mondja a végső szentenciát:

— Nem! Nem! Te nem fogsz elsüllyedni!

És a rabbinusnak igaza lett, a Fajsi csakugyan nem süllyedt el. A bócherek pedig tátott szájjal bámulták tanítójuknak csodás prófétai tehetségét.

* * *

Horánszky Nándor nem lesz belügyminiszter. Ezt a rettentő szenzációs jóslatot röpitette világgá a héten egy esti ujság, és alighanem be is teljesedik a próféciája.

Milyen csodálatos jövőmondó képességgel áldott meg némely kiválasztott embert a jó isten.

Nemleges szenzációk.

Nehéz kenyér az ujságírás. A publikumnak szenzáció kell, a szenzáció pedig olyan ritkaság ebben a paktumos világban, mint a fehér holló. Ki van itt minden előre számítva és olyan szabályszerűen működik minden, mint a masina. Ezer szerencse, hogy az ujságíró-leleményt nem lehetett elpaktálni, avval még lehet minden nap egy-egy kis szenzációcskát csinálni. Legutóbb már a nemleges szenzációk jöttek divatba. Főltalálójuk a Bánffy Dezső esti lapja, a mely szerdán azt a hátborzongató hírt röpitette világgá, hogy biztos értesülése szerint Horánszky Nándor nem lesz belügyminiszter. A korrallal haladnia kell az embernek és a divat alól senki sem vonhatja ki magát. Mi is eleget teszünk tehát kötelességünknek és nem kevésbé megbízható értesülések alapján adjuk a következő szenzációkat: Rigó Ferencz nem lesz udvarmester, Pichler Győző nem lesz a király személye körüli miniszter, Sima Ferencz nem lesz igazságügyminiszter, Kolozsváry Kiss István nem lesz földmívelésügyi miniszter. Amennyiben a publikum nem érné be ennyivel, hát készek vagyunk záros határidőn belül még vagy ezer mindenféle szenzációt szállítani, hogy ki micsoda nem lesz.

Fazék János

tiszteres háziúr ő naccsága bőfögései az iparos körben.

— Eh háziúr azt indéjtványozta valaméjék banknak, hoh ham mán mindenre van biztosító intézet, háb biztosicsák al lakókat is, hoh ha azok nem tunnak füzetnyi, akkor füzet az intézet. Ev vóna ám csak an nasszerú ránk nézvést, hanem az a baj, hon nem akad ehhamar ojan bolond intézet, mer annak első sorban magát kellene biztosítani.

— A februári fertál amolyan kódis fertál. Ijenkor úgy mozgolódik ap partáj, mint nyáron ap poloska, végül pedig mégis memmarad. Azután meg ez az af fertál, amikör mindenki jadós marad.

— Van el lakóm, aki mán három évi házbéremmel tartozik.

Mán most legyen ah háziúr okos, hom mit csinájjon? Ha kidobom, ef fillért sem kapok tőle, ha meg mögtartom, akkor meg tovább is potyázik. Valóságos lutrijáték.

— Kérdi tőlem ak Krupacsek kollegám, hom megyek-e a párisi kiállításra? Mondok neki: rám nézve csak egy örvendetes kiállítás volt: am millénumi. Nem is csinál ojat semmiféle náczijó se.

— Aj jözsefvárosi házamba maj minden fertálban új lakók gyünnek. Figyelmeztettem ah ház mestert, hom mondja meg nekik, hogy az én házam nem osztrák miniszterelnöki palota, jahol mindennap más ag gazda.

Hogy pártolják nálunk a hazai ipart.

Após. Kedves gyermekeim, mint magyar emberek, elvárom tőletek, hogy magyar bútort fogtok vásárolni.

Menyasszony. Igen, igen. De meg is bánatanánk Viktort, ha a butorokat idegenből szállíttatnók, hiszen olyan szép cikkekert irt az iparpártolásról.

Viktor. Hja, az megint más. Csak nem gondolják komolyan, hogy Budapesten szerezzük be a butorokat, hogy a jó ismerősök fumigáljanak bennünket? Vagy angol butort, vagy pedig nem is nőszülök. Punktum.

A. Gratulálok nagyságos uram a tegnapi beszédhez, a mit a magyar ipar érdekében méltóztatott mondani.

B. (képviselő). Köszönöm, hanem most nem érek rá erről diskurálni, még ma Bécsbe megyek; a szabóm

nem ér rá ideutazni, hogy mértéket vegyen egy díszmagyar öltönyhöz, tehát nekem kell hozzá menni.

Olga. Oh, egyedül vagy kedvesem?

Ella. Igen, a férjem fölolvastat tart ma este a hazai ipar támogatásáról.

Olga. És milyen szép ez az új toilletted!

Ella. Igen, éppen ma szállította haza a bécsi szabónóm. Eredeti lyoni selyem!

A Lipótvárosból.

A. Hallom, ez a Weisz Náthán nagyon gazdagon nőszült.

B. Wie haiszt gazdagon? Hiszen o feleségének o menyossonyi roháját itt sinálták Budapesten.

Kohn. Mi oz, hodj neked most modjor lány szeretőd von, hiszen onnyi pénzért már egy nemzetközi énekesnőt is szerződtehetnél?

Rosenduft. Hát todod: mint jó hozofi, támogatom o hozoi iport.

Topáz Gerzson akadémiai költő minta-versezeteiből.

Észrevétel.

Ime itt jön Zsófia,
Mellette Izsó fla.
Míg mellette lépeget,
Úgy érzi, hogy lép
[eget.]

Felhívás munkára.

Vak apátok!
Nem kapátok?!
Fogjátok meg a ka-
[pátok,
Szálljon fejetekre
[átok!]

Látod itta paraplikat,
Melyen zord moly
[harap likat?]

Bomlasztott pásztoróra.

Figyelj s halgass jó ezimbora szóra,
Bujdoss, mászz fel a Csímborasszóra.
Mert te a nőd olcsó szerelmére,
Melyet másnak könnyű szerrel mére,

Többé már nem számíthatsz.

Szólják, mondják, bizton tudva róla,

Hogy nekie Lipót udvarola.

Ót öleli puha, kicsi karja,

Ki szerelmét mohón kicsikarja.

Tied csak a maradék.

Lódulj! rohanj! most meg leped, ó ben... .

Burkolódzva fehér lepedőben.

Hogy mit mivel, mint lop, mint csal, látod,

S hogy a kedves kicsi kis családod... .

Az rád kötött hozomány.

Menj, állj boszut! kérges tenyereddel

A győzelmet majd most te nyered el.

Lipótnak kösd nődet a nyakába,

Mert hisz most is, attól anya... kába,

Te meg lész majd a bába.

Gyuri rohan, ágyakat puhatol,

Amit talál, az mind csak puha toll.

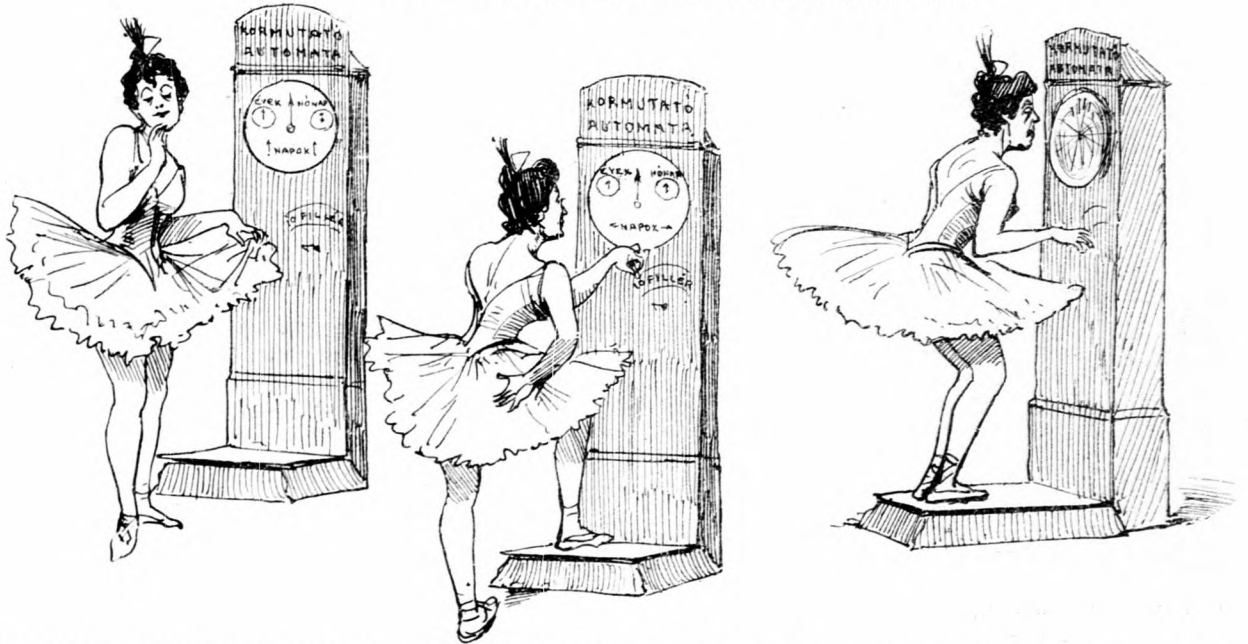
Hah! hátra van az egyik ágyalja... .

Puff! a donzsuánt döngeti, ágyalja

A megessaltnak vasmarka.

A kor-mutató automata.

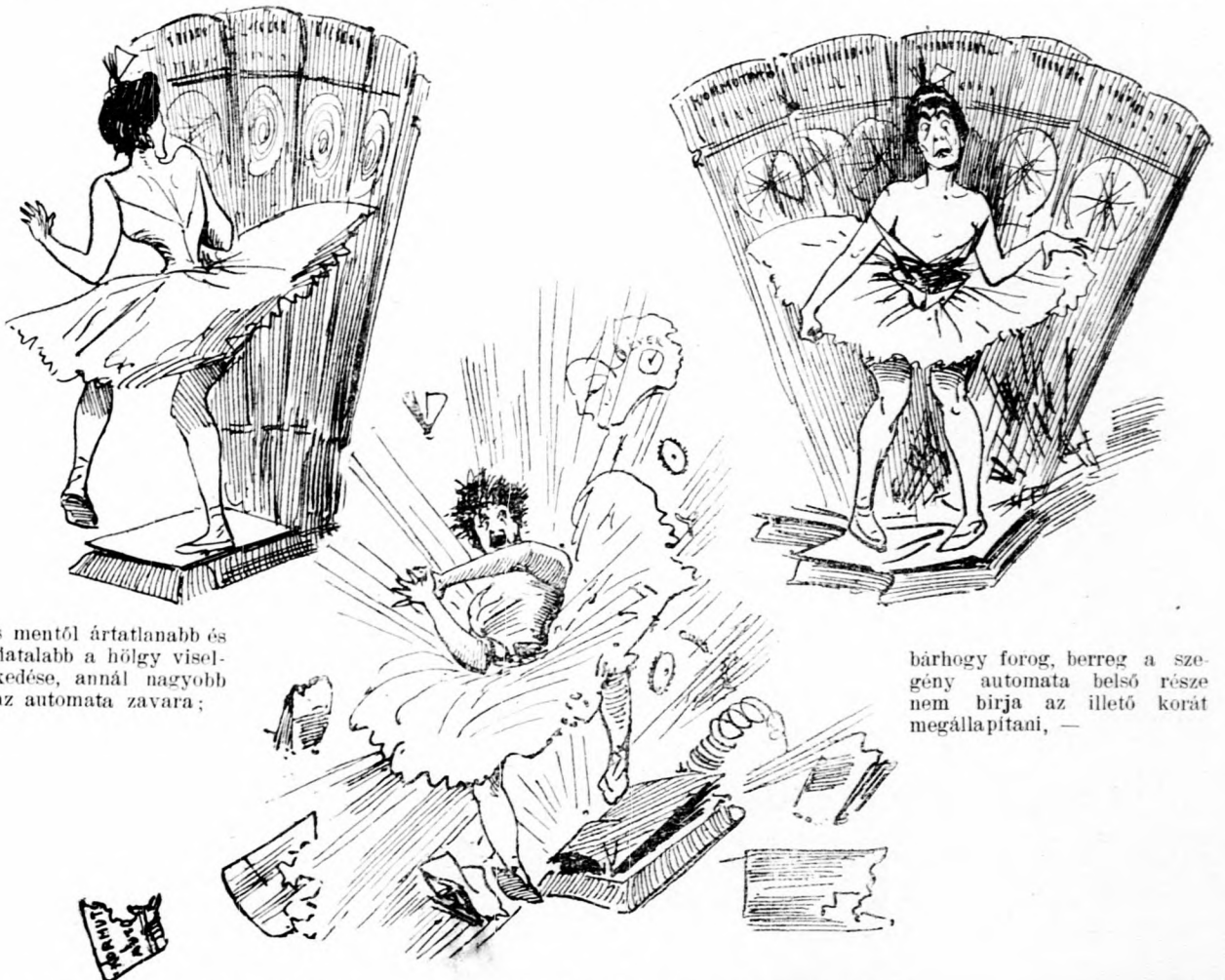
— Ajánljuk az opera igazgatóságának ballerínák szerződtésénél. —

Ez új találmányba be kell vetni tíz fillert;

arra az mindjárt működésbe jön: nyugtalanság vesz rajta erőt;

a ballerina persze bájosan molyog, hanem az automata attól ideges lesz;

s mentől ártatlanabb és fiatalabb a hölgy viselkedése, annál nagyobb az automata zavara;

bárhogy forog, berreg a szegény automata belső része nem bírja az illető korát megállapítani, —

s végül kétségbeesetten szétrobban, mert nincs annyi szám rajta, a mennyit mutatnia kéne.

Bölcs tanácsok egy tapasztalatlan ficsúrnak.

1. A korona-számításnál ha te fizetsz, akkor koronában beszélj; ha megpumpolod a főpinczéredet, akkor csak forintokat kérj, mert ez kevesebbnek tűnik föl.

2. Ha szereted a fűtött szobákat tégy közé egy apróhirdetést, hogy államhivatalnok magas fizetéssel nősülni óhajt. Annyi levelet és fényképet kapsz, hogy

heteken át fűthetsz vele.

3. Jeggyűrű mindig legyen a mellényzsebedben és ha ideáloddal vacsorálni mész, húzd föl. A főpinczér férjnek néz és nem mer többet számítani a rendesnél.

4. A hátsó lépcsőről bejáratú udvari szobák igen alkalmasak. Ha a szabód jön a fölépcsőn, te a hátsó lépcsőn menekülhetsz.

5. A Kisfaludystáknak a műveit minden antiquariumban megkapod 15—20 krért. Vásárolj össze egynehányat: a háziasszonyod azt fogja hinni, hogy pertu barátságban vagy velük és pályázol a tagsági állásra.

6. A krajezáros Emke gyufából mindig legyen nálad néhány dobozzal, ezzel legolcsóbban és legjobban bizonyíthatod, hogy támogatód a hazai ipart.

7. Fekete jaquet kabátban ne járj kávéházba, mert pinczérnek néznek.

8. Ha esernyőd már nagyon kopott és újat nem vehetsz, fináncziális okból, menj egy előkelő kávéházba; tedd le kopott esernyődet egy vadonat új mellé, de vigyázz arra, hogy a jobb oldalra tedd. Ha most még a pinczérnek adj 20 fillér borra valót, miáltal nagyon szolgálatkészsé teszed. Kabátod felvétele közben, mutass hanyagul az esernyők felé.

— Melyiket kérem? fogja buzgón kérdezni;

— A jobbikat, feleld foghegyről, értve alatta a jobb oldalon lévő; mire ő valószínűleg a jobbik esernyőt nyomja kezébe. Te meg sem nézed, bízva a pinczér tisztességében, elegáns léptekkel elhagyod a kávéházat.

És most indul a világ meghódítására.

A magyar nyelv új szótára.

Tompör = pisze orr,
m = Erdélyi Magy. Közmű-
velőd. Egyesület (Emke),
állat = hamis mérték,

bútor = szomorú tor,
félszeg = 1/2 szeg,
oltár = tűzoltó,
pajtás = a kinek pajtája van.

A Jászhai-epilogus.

Jászhai (Szécsinhez):

Sugok valamit magának:
Szerződtesen tragikának.
Mert szeretnék játszani,
Telt színházat látni,
Ha a Vigben lehetne
Drámát kultiválni.

Szécsi (megírja a szerződést):

Fecském, fecském, drága fecském,
Vidd el ezt a leveleském.

Faludi:

És e levél s a körút
Legyenek majd a tanúk:
Hogy igaz, a mit esküvénk,
S a ki nem tartja be eskünet:
Fizet drága bánatpénzeket.
Ez legyen a boszu, a boszu, a boszu. (Sulamith).

Jászhai:

Kis levélke, drága kis levélke,
Oh mily boldoggá tevél te!

(A Nemzeti Színházhoz):

Isten veled édes, isten veled kedves,
Én már innét elmegyek.

(Szécsit meginterjúvolják, hogy mit fog csinálni Jászhai a Vigben, ha nincsen szerepe?)

Szécsi:

Ha nincs néki, majd lesz néki,
A jó isten ád majd néki.

Festetich (Jászhaihoz intézett levelében):

Ne menj el, maradj itt,
Majd meglátod, jobb lesz itt.

Jászhai:

Elmegyek én, de már tudom hova, hova,
Többé engem nem láttok itt soha, soha.

Kritikusok kara:

Semmi babám, semmi,
Igy szokott az lenni:
Mindenféle szerelemnek
Vége szokott lenni.

Nemzeti Színház:

Megérem még azt a időt:
Sírva mégy el kapom előtt.
De már akkor késő lesz,
A szereped másé lesz.

Titkos drámairók:

Ha te elmégy, mi is el,
Tőled nem maradunk el.
És ha te elmész tragikának,
Mi is megyünk te utánad.

Nemzeti színházi tagok (banketten):

Nem, nem, nem!
Nem megyünk mi innen el,
Mig az intendáns minket innen
Kis fizetéssel ki nem ver.

Vigszínházi közönség:

De minek a dráma énekeim,
Mikor én a pikánsat szeretem.

(Függöny).

Diogenes.

Az igazi urak.

Az inasok doyenje. Ne panaszkodjunk, czimborák, hogy éjjeleznünk kell: mink itt igen jól alhatunk, de a szegény urainknak oda bent koncertet kell hallgatni, azután meg táncolni...

Csutora Bálint

paszmatagi gazda és kurátor a szerkesztőségben.

No hát fe czaplatam a tés szerkesztő jür izenettyire; mondok tán valami baj van a Űstökös újsággal, a zujságíró leginyek meg inasok tán új esztendőt akarnak esipáni, hogy én rám is szükség van. De hát hiába, mert én is üres tarisznyával gyűvök, mer a kit emondok, aszt ne tesszen a zujságba biggyeszteni, mer anna csűfság ak

kössígen. Hát úgy vót, hogya kössígnék igen hamis vót az érdömös bikája, hát ehatározódott, ho gombot tegyünk a türkire, hogy egyiket másikat ki ne hasíjja. Össze is gyűttünk nem

régibe ak kössíg ójjába, oszt a zudvaron annagy büdös bikát utójjára is lenyomtuk, hijába leginykődött; rátettünk annyakára ennagy szinahordó rúdat, oszt ráüttünk, minta feeskék a deregláf derótyára; annyin nyomták ab bikát ho gyugy elveszett köztünk, min tagy gyerek as sok bába köszt. Mikó oszt rástróbolta at tarkaszemű Subi cigány ag gömböt at türkire, mondok mos tosztán sebesen ugorjik innen, a ki filni akar, hogy ab bika poesikká ne tegye. Hát elis ugrottunk mink szillyel, mint a verebek, ha közé sűtanak, ki boglyára, ki rétlára, ki ak kerítésre mászott, hoffelne türkőjje annaffene bika. Hanem hát ab bika csaknem mozdútt mégse. Aszondi ak Köpéce koma as söviny tetejin: alighanem megszigyelte a büdös bika ad dögot, restell asz szemünkebe nízni. De hogy oszt ho csak nem mozgott, lassan oda szállingóztunk, hát bizony evvót annaffene bika nyárjadva, kinyomtuk belülle a szuszt. Öntöttünk oszt mink abba deleczet, áptojást, békát, ütötte-rúgtaja zegisz kössíg, mégse gyűtt magáhó. Nomondok eszt megnyomtunk, mint Sós ak kácsát. De nevet is azóta rajtunk a zegisz környik; mindég kunéroznak ab bikával. Hát ne is tesszen eszta istóriját kiírni a zujságjába a tésúr, maj mondok én ojat is, akit ki lehet írni, de jajt másszor tanáalom ki, mer gyűnnek a vizikátor urak a zoskolát vizitálni, hát otthun kell tartani a zorrom.

Az utcáról.

Menyus bácsi. Ni csak, Irma hugom hát te magadban járkálsz? nem félsz, hogy megszólít valamely aszfaltbetyár?

Irma hugom. Oh, dehogyan szólít! Már azt hiszem, hogy le is néznek a barátném, hogy még csak én vagyok a fővárosban a kit soha meg nem szólítottak.

Menyus bácsi. Úgy? no ne félj, megmentjük a becsületedet: majd megkergetlek én.

Pap-sajt.

A *kath. autonom. kongresszus* 27-es bizottságában majdnem sztrájkra került a dolog. Senki sem akart vállalkozni annak az utasításnak a végrehajtására, hogy az illetékes tényezőkkel tárgyaljon: adnak-e, s milyen autonómiát adnak a katolikusoknak? Végre az elnök s az előadó magukra vállalták azt a föladatait, hogy végig tányérozják az illető uraságokat.

Az *erdélyi püspök czime* miatt nagy háboruság támadt. A kultuszminiszter engedélyezte azt a címet a gyulafehérvári kath. püspöknek, holott Erdély uniója óta annak semmi jogosultsága nincsen. Ezt panaszolják a többi felekezetek. Mégis a ki ezt a címet hosszas utánjárással kieszközölte magának, most azt a szemrehányást teszi nekik, hogy hát hogyan tudnak ily csekélységen főnakadni?

A *váczi püspöki* széket közelebb betöltetik. A vácziai már nagyban készülnek az új főpásztor méltó fogadására, a kiről tudni vélik, hogy véget fog vetni ama bizonyos néppárti hecczmájszterek izágáskodásának, a kik a váczai egyházmegyét és a vallási békét Csáky szalmájának nézik. No, nem soká fogják nézni. Haza jön a szalma gazdája.

A *kath. kongrua* még mindig késik a bizottság

homályában: sóhajtanak a rászorult lelkészek. A turóczyi papság pedig főpásztorához, a besztercebányai püspökhöz fordult, hogy súlyos anyagi helyzetére való tekintettel siettesse a kongrua rendezését. Azóta várják, de hiába várják. Bizonyára megrekedt az arany valuta rejtelmében. Híre jár azonban, hogy a kérelem alig is talál meghallgatásra amaz alapos kifogás miatt, hogy a kiknek a mai világban elég pénzük van ajánlott levélben folyamodványokat küldözgetni, azok nem szorultak kongruára.

*

A *római zárandoklatra*, melyet az 1900 éves egyházi jubileum alkalmából terveznek, nem igen jelentkeznek világiak. Hir szerint, eddig ötven zárandok közül negyvenhat a pap. Van is ezen mit csodálni? Hiszen Magyarországon csak a papoknak telik jubilálásra itthon s Rómában...

*

A *világi katolikusok* különben úgy vélekednek, hogy a magyarországi 900 éves nemzeti és egyházi jubileumot méltó ünnepiességgel és itt a hazában kell megülni. Szent István király soha sem járt Rómában, mégis megalapította a magyar királyságot és a magyar kath. egyházat. De a néppárti hivatalos lap szerint, ő is csak amolyan «jó» katolikus vala.

Thurifer.

A kutyabőr.

— Igaz dolog. —

Valamikor kis diák koromban kaptam ajándékba egy kutyát. Bodri volt a neve és igen mulatságos, víg kedélyű állat volt, éjjel-nappal játékra hangolva. Elkísért minden utamon, beugrott minden kapu tetején, szétzargatta a tyúkokat, aztán, mint aki dolgát legjobban végezte, megint kiugrott a kapun. Itt-ott vágódott utána egy-egy féltégla, vagy szekereze, nagyot zuhant a kapun, de a Bodrit valami gondviselés védelmezte, hogy neki soha semmi baja nem esett. Olykor-olykor megtörtént, hogy három lábom sántikált hazafelé valami ekspedicióból, a negyediket úgy ránczigálta maga után siralmas vonítással, de doktor akkor se kellett neki, meggyógyult hamarosan magától.

Később, hogy elkerültem hazulról, gazda nélkül maradt a Bodri. Meg ne szépítsük a dolgot, a tyúktojást is megkedvelte, hát nem jó kertész volt az udvaron. Kiadta tehát az apám a Simon bácsi szállására. Ott van patkány hálaisten bőven, lehet vadászni naphosszat. Este pedig ki lehet feküdni a mezőre, és kedve szerint ugatni a holdvilágot: nem háborgatja benne senki. Nem úgy mint odahaza, ahol ha sokat esaholt, hát mindig találkozott valaki, a ki oldalba rúgta érte. Mert így jár az emberek közt mindig a kötelességtudás.

Ott aztán eléldégtelt a Bodri, úri kutya módon. Evett, ivott,

ugatott, több nem kell a kutyának. Holmi kis kalandoskák is akadtak imitt-amott a szomszéd szállásokon, de ez magánügy és én nem avatkozom senkinek a családi dolgaiba.

De haj az idő eljárt. Kis gyerekből lesz nagy ember, kis számból nagy számár, kis kutyából vén kutya. Előregedett a mi Bodrink is. Nem fog már patkányokat, nem zavaráz tyúkokat, még csak nem is ugat. Megsüketült mind a két fülére, elhomályosodtak szemei, csupa kín már szegénynek az élete, még enni is csak lélőttyöt tud már. Egész megesett rajta a szívem a minap, hogy odahaza jártam. A Simon bácsi is panaszkodott.

— Készülj el már öcsém — azt mondta — mert nem igen bírom már sokáig a párat benne tartani.

Nem értettem a beszédet.

— Hát minek tartja bátyám? Hiszen jót is tenne a szegény állattal, ha megszabadítaná a kínjaitól.

— De más öcsém — feleli a Simon bácsi — ha eddig tartottam, még egy darabig tartom Maholnap ügyis ügyvéd lesz, aztán szükséged lesz kutyabőrre. Hát a Bodrit arra tartogatom kedves öcsém.

Kishegyesi.

A pesszimista.

Fazékné. Nezd csak öregem, én azt hiszem, hogy a kapitány mégis csak lépén marad, hiszen az őszön olyan szép leveleket írogatott Mariskánkknak.

Fazék. Eh, azok csak afféle őszi gyakorlatok voltak.

Jaj, micsoda foglalkozás!

— Vádolt: mi a foglalkozása?

— Napfogyatkozások alkalmával befektetett üveg-darabokat árulok.

A tájkép-festő.

Látogató. (Nézi a festő legújabb képét.) Aha! ennél mégis csak a természethez folyamodott. Csak vallja be, hogy ez természet után van festve.

Festő. Oh igen! Van egy és más a természetben is, a mit itt-ott alkalmazni lehet.

Az egészen más.

Inas. Nagyságos asszonyom, mért nem tetszik hivatni a Vaskohy doktor urat? Az a Jancsit is olyan hamar kigyógyította.

Nagys. assz. Ah, a Jancsit! könnyű volt azt, hiszen az csak egy kocsis.

Nagy zaj — semmiért.

Anya. Segítség! segítség! A kis Izidorlében elnjelt ed tiz filléres pэндzt.

Apa. Vi hajszt! Micsede nadj lárment, mintho legolább is elnyelt volna az Izidor ed koronát.

SZERKESZTŐI SUBROSA.

Bogács. Igaza is van, nem is. Igaza van eméletben, de nincs igaza gyakorlatban, mert ön írta ugyan azt a krudélis hangú verset, de ha kiadjuk vala: a felelősek mégis csak mi lettünk volna érte, még pedig nemcsak az illetővel, hanem olvasóinkkal szemben is. Mert főképp ezekre kell ám gondolni. Most küldött verse lényegében ismétlése egy régiebnek, a melyben a strébert csapkodta: ezért mellőzzük. — **Öreg B.** Besoroztuk azt is. — **P. I. No,** csak hogy rendbe jött. — **Salgó.** Mezgereltünk belőlök egyet-mást. A hétről próbált dalok nem sikerültek, abba minden nevezetesebb dolgot bele kellene venni. Volt régebben ehez hasonló rovat az „Ü.”-ben: azt nézné meg s annak a mintájára próbálna csinálni. — **A m. ny. u. sz.-ban** sok a régi. — **V-s K-n.** Az „élczes vers” bizony nem közölhető. — **S-cz Gy-a.** *Ujvidék.* Az efféle kérdéseknek igazi átka a napisajtó, a mely a maga lázas gyorsaságával keresztül gázol rajtuk, anélkül, hogy egy napi létnél hosszabbat tudna nekik biztosítani. A külföldön ezt már régen észreverték, ott az ilyen dolgokat már nem is a napilapokban beszélik meg, hanem folyóiratokban, hetiszemlékben, revüikben. Igaz, hogy ezeknek meg rendes betegsége a tudátlóság és az unalmasság. Nálunk is indult meg mostanában egy hetiszemle az *Uj Század*, a melyről örömmel tapasztaljuk, hogy nem esett bele a szemlék betegségébe s egészen új, nálunk még alig ismert szemüveget tesz mindenkinek az orrára és azon keresztül bizony más színben látja az ember a világot, mint a milyenben az érdekek szolgálatában álló napilapok mutatják. Ismerkedjek meg vele, mely úgy tudjuk, félvenként 5 korona előfizetési árban rendelhet meg.

Több kéziratról a jövő számban.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: *Szabó Endre.*

Magyar Villamossági Részvénytársulat

Budapesten, V., Váczi-ut 76. sz.

Budapesten, 1900. február havában.

T. cz.

Hogy a világítási czélokra szükségelendő elektromos áramnak igénybevételét kitejédebb mértékben és szélesebb körökben is lehetővé tegyük, elhatároztuk, hogy a világi ási czélokra szolgáló elektromos áram normális egyszerűségről jelentékenyen leszállítjuk.

A szekes-fővárossal kötött szerződésünkben hektowatt-óránként 10 fillérben megá lapított áramegységárat 20%-kal fogjuk mérsékelni és a világítási czélokra fogyasztandó áramot hektowatt-óránként 8 fillérral fogjuk számlálni.

Ezenfelül fogyasztóinkat a szekes-fővárossal kötött szerződésünk 26. §-ában megállta íttt százalékos visszatérítési hányadban is részesíteni fogjuk és az áramszolgáltatásra nézve hatóságilag megá lapított egyéb feltételek és határozmányok továbbra is érvényben maradnak.

Az új árszámítás folyó év február 15-ikével lép életbe és mindazon fogyasztóinknak fog érvényesülni, kiknek ez időszert már fennálló egyezmények alapján az áram a fentieknél még előnyösebb feltételek mellett nem szolgáltatattik.

Ezen árszállítás által, melylyel mi, ha mindjárt jelentékeny áldozatok árán is, a nagyközönség szélesebb rétegeiben táplált kívánalomnak felelünk meg, úgy hisszük, alkalmat nyújtottunk arra, hogy a villamos világítás oly helyeken is igénybevételessék, a hol azt eddig számos elismert előnye dacára, takarékosági szempontból még nem alkalmazták.

Az általunk eszközölt árszállítás következtében a villamos világítás, ha az annak igénybevételé el egybekötött előnyök számításba vételnek, minden más világítási móddal, még az Auer-fényvel is versenyezhet.

Továbbra is ipark dni logunk, fogyasztóink bizalmát, melyet eddigi működésünk által kiérdemelni szerencsések voltunk és a melyért ezennel köszönetet mondunk, a jövőbe is fokozottan kiérdemelni és kerjük a t. cz. szives megbízását, melyet törekedni fogunk a legnagyobb megalégedésre foganatosítani.

Magyar Villamossági Részvénytársulat.

(Utánnomás nem díjaztatik.)

Nincs alkalmasabb, szebb és ilesőbb szobadisz, mint a természetűhen és művészileg kitömött állat, legyen az akár emlős, akár madár. A szoba falán pótolja a képet, sőt mint természetes tárgy, értékben felül is mulja; ár tekintetében pedig hasonlíthatatlanul ilesőbb amannál. Fő a dologban az, hogy ily tárgy beszerzésénél lelkiismeretes szakértőhöz forduljon az ember, s mint ilyent ajánlhatjuk olvasóink figyelmébe Katona Mihály nyilv. állatkitömő laboratoriumát Budapesten, VIII. ker., József-körut 13. sz.

Szőlőajtványok

Nemes-Kadarka, Erdei, Piros-Bakor, Kövidinka, Aramon, Alecan-busé, Olasz-Rizling, Rajnai-Rizling, Madlen, Chass, piros és fehér (gyöngyszőlő) Juhfark stb. stb. gyökeres, fás, szokványi minőség különböző alanyokon fajtisztán. Árjegyzékek ingyen és bérmentve. — Ezen katalógus megszerzése még azoknak is érdekében áll, kik idel szükségleteiket már fedezték, vagy ezidő szerint rendelni szándékok nincsen. — Tartalmazza az összes szőlőfajok leírását, termőképességét, metszését, egyéb művelését s más gyakorlati tudnivalókat

Élőkerítés

(Élősövény)

Gleditschia (koronatörvis, kriszusztorvis vagy tuskéslepényfa) valamennyi sövénynövény között legelső. Gyorsan fejlődik, nem csemetéz, mint akác, orgona stb. sűrű, izmos 15–25 cm. ágos tövisével ember és bármilyen állatnak ellentáll. Főelőnye, hogy agyag, homok, meszes, köves, szikes stb. talajban kitűnően díszlik. Szőlők, kertek, legelők, udvarok, majjok, temetők stb. körüli kerítéshez felülmúlhatatlan, legelőssé, örökös sövényt képez. Ezer darab csemege ára 6 frt, elegendő 200 méterre. Minden megrendeléshez rajzokkal ellátott nyomtatott útítési és kezelési utasítás melékeltetik. — Magvak, friss szedés, csiraképes 100 kiló 28 frt, 50 kiló 16 frt, 10 kiló 4 frt 20 kr. Ismertető árjegyzék ingyen és bérmentve. Cím: «Ermellék első szőlőajtvány-telep» Nagy Gábor, Nagy-Károly Biharmegye. 10188

Pompás jux levelezőlapok

művészi aquarellek után 12 drb. 2 korona megküldése ellen (bélyegken is) bérmentve. **Pikáns farsangi juxok 8 drb 1 korona.** Képes levelezőlapok kiadóhivatala, Budapest, Hold-utca 21., valamint az ország összes elárúsítóinál.

HIRDETÉSEK

lapunk részére felvétetnek a kiadóhivatalban:

Budapest, V., Kálmán-utca 2. szám.

NEM HULL A HAJ, NINCS TÖBBÉ KOPASZ EMBER!

Szenzációt kelt a gyógyfűkivonat, melyet évek hosszú során át tanulmányoztam, hogy mikép lehesen meggátolni a megkopaszodást.

EXIKÁTOR

Felfedeztem és számszoros pénzrel fizetek, ha kétszeri használat után rögtön meg nem szűnik a hajhullás, korpaképződés és mindenemű **fejborbetegség.**

Egy üveg ára 2 kor. 40 fill. — Kapható mindenütt.

Vidéki megrendeléseket utánvét mellett azonnal eszközöl

DOBÉ NÁNDOR uri, női és színházi fodrász Budapest, Nefelejts-utca 27.

Magyar kir. államvasutak. Igazgatóság. 22312/C-1-900. szám.

Osztrák-magyar vasuti kötelék.

Díjtételek helyesbítése.

Az osztrák-magyar vasuti kötelék díjszabás II. rész 3. füzetének V. pótlékában a 16. lapon 1900. február 15-től való érvényességgel az I. kivétele díjszabás 2. sorozatának csomóponti díjtételeinél egy *) irandó be és mint megjegyzés fölveendő:

*) A díjszabási határozmányok I. rész. áruosztályozás F-11b tétele alá tartozó faliszt, fafűrész forgács (fafűrészliszt), továbbá faszén, faszéntegla, tőzeg, sajtoltva és (tősegtégla) küldeményeknél a csomóponti díjtétel a Wien I. K. E. B. (Westbahnhof) állomással való forgalomban 10 fillért, a Hütteldorf-Hacking transittal való forgalomban pedig 9 fillért tesz 100 kilogramonként.

Bpest, 1900. febr. 13.

A m. kir. államvasutak igazgatósága a részes vasutak nevében is.

(Utányomás nem díjaztatik.)

Magyar kir. államvasutak. 27013/900 sz.-hoz.

A pozsonyi—passzauzi átrakodási forgalom ismét megnyílt.

A magy. kir. államvasutak igazgatósága közli, hogy a magyar folyam-és tenger-hajózási részvénytársaság a téli időnyre beszüntetett pozsonyi—passzauzi átrakodási forgalmat megnyitván, az e forgalomba szülő árúk ismét felvétetnek.

Az igazgatóság.

(Utányomás nem díjaztatik.)

6 évi jótállással 6 csekély részletfizetésre.

OSZTRÁK

arany ezüst lánczok

ÉKSZEREK csekély

RÉSZLET-FIZETÉSRE

PÁRTOS LAJOS nál

BUDAPEST

Erzsébet körüli

Képes árjegyzék ingyen

MATTONI-FÉLE

GISSHÜBLER

legtisztább égvényes

SAVANYU-KÚT

Gyengeségi állapotok

(impotentia) ellen páratlan sikerű gyógyhatásai folytán legmelegebben ajánljuk

Dr. Mitzger Tivadar

hirneves

hydro-elektrotherapiai

rendelő-intézetét

Budapest, VI., Teréz-körut 44. I. em.

Tapasztalt gyors és biztos eredmények folytán honorárium teljes gyógyulás után fizethető.

Rendelés délelőtt 8-1-ig, d. u. 2-8-ig.